

PARLAMENT DE L'ALCALDE DE LLEIDA, ÀNGEL ROS,
EN EL PREGÓ DE LES FESTES DE MAIG DE LLEIDA
DE 2018

Acabem de viure un dels moments més gratificants que al cap de l'any celebrem al Saló de Sessions de la Paeria: la proclamació de les pubilles que representen als barris i a les partides de la ciutat i l'agraïment a les persones i a les entitats que, amb la seva tasca, han contribuït, d'alguna manera, fer més gran la nostra ciutat.

Una ciutat pot créixer de moltes formes, però la millor evolució, la més real, efectiva i perdurable és la que s'aconsegueix de la mà de la societat civil. Les ciutats les fan les persones. Gràcies per fer Lleida.

Els guardons els lliurem en el marc de la Festa Major de Lleida, l'epicentre festiu de la nostra ciutat que ens uneix i ens agermana al voltant de la cultura popular i tradicional i del ritual festiu que entre totes i tots hem construït al llarg dels segles.

Aquest sentit d'unió i d'agermanament, sempre associat a la Festa Major, enguany adquireix un sentit especial pels difícils moments que ha viscut i viu el nostre país i que fan necessari un esforç col·lectiu per mantenir la cohesió social i la convivència que durant molts anys hem estat capaços d'assolir.

No malbaratem aquest llegat que, en certa manera, també simbolitza la Festa Major. Aquest any més que mai, la Festa Major de Lleida ha d'inspirar i reforçar amistats,

comprensió i unió cívica, més enllà de qualsevol diferència que hi serà sempre en una societat plural.

La Festa Major és una de les nostres màximes expressions de cultura com també ho són les fites culturals que Lleida commemora enguany, algunes de les quals estan particularment unides a la Festa Major.

Vivim l'Any Pompeu Fabra, amb motiu del 150 aniversari del seu naixement. Fabra va fer una històrica visita a Lleida en la Festa Major del 1915, per presidir els nostres Jocs Florals, i al Teatre dels Camps Elisis, pronuncià un discurs on establí les bases per a la unitat de la Llengua i que anys després es publicaria amb el títol de Literats i Gramàtics.

Deia Fabra: “els progressos d'avui venen a sumar-se als d'ahir com els de demà vindran a sumar-se als d'avui. No volguem que l'obra de redreçament es deturi en el punt on ha arribat pels nostres esforços”. Va dir.

També la Festa Major, en aquest cas, el 1911, representà el retorn emocionat i triomfal a Lleida de dos dels nostres grans músics, Enric Granados i Ricard Viñes, com ho recollia la premsa de l'època:

“Lleida se enorgullece de sus preclaros hijos y el mejor número de su fiesta mayor lo constituye el primer abrazo y apretón de manos que al descender del tren damos a tan queridos paisanos que en estos dias vienen a convivir con nosotros y a contribuir a que nuestra querida fiesta adquiera el justo renombre que sus méritos le prestan”

Enguany commemorem el 75 aniversari de la mort de Ricard Viñes que mantingué sempre viu el seu vincle amb la ciutat. Altres efemèrides que per acord del plenari municipal commemorem aquest 2018 són el centenari de l'escriptor segarrenç Manuel de Pedrolo, el 125 aniversari del Museu Diocesà origen de l'actual Museu de Lleida i el 50 aniversari de la Petite Galerie de Jaume Magre.

I també commemorem que fa just cent anys, la Seu Vella de Lleida va rebre un impuls molt esperat i desitjat per la ciutadania de l'època, el reconeixement com a Monument Nacional per part del Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes, en el període en què l'alcalde de Lleida fou el doctor Humbert Torres, el pare del poeta Màrius Torres.

Així recollia la notícia la premsa de l'època a la ciutat, en concret el diari El País, editat a Lleida:

“La Catedral vieja de Lérida ha sido declarada monumento nacional. Con estas pocas palabras se nos daba cuenta del logro de lo que ha constituido aspiración universal de la Ciudad, a través de varias generaciones. Esta obra gigante del genio que Lérida ostenta, orgullosa de su pasado, a la contemplación de propios y extraños, será de hoy más respetada y conservada como la más rica joya”.

L'informe fet per la Real Academia de la Historia per justificar la declaració destacava fa 100 anys l'immens valor artístic i històric de la Seu Vella: *un magnífico monumento de*

la transición románica ojival con algunas influencias mudéjares en el que brilla una singular unidad. I desvetlla que “aún sin terminar, la torre leridense ya tenía fama, pues lo prueba el viaje del arquitecto Pedro Balaguer, enviado en 1403 por los Regidores valencianos para estudiarla antes de hacer la de su catedral. Tal fue la Catedral vieja de Lérida. Su interés en la historia artística y social de Levante es capital.

Lleida va celebrar una gran festa per commemorar aquesta declaració, amb la participació d'orfeons i corals i de tota mena d'entitats. Aquesta declaració va redoblar la reivindicació de restaurar l'antiga catedral i de traslladar el quarter als nous que s'havien de construir a Gardeny.

Ara som més a prop que mai de què la nostra Seu Vella sigui declarada Patrimoni Mundial de la Unesco.

Cent anys després, ens trobem en aquesta Festa Major gaudint de la Seu Vella amb una plenitud que volem que sigui encara més gran i posant en valor la cultura cívica que representen totes les persones i entitats distingides enguany amb les plaques i medalles de la Paeria.

Les distincions dedicades específicament al mèrit cultural i artístic s'ha concedit a les figures i col·lectius següents:

La Congregació dels Dolors de Lleida pel seus 300 anys construint cultura, devoció i patrimoni des de la religiositat i des del Centre Històric de Lleida.

L'Associació Arts de Ponent ha cimentat cultura a Lleida al llarg de 25 anys d'activitat dedicada a les arts plàstiques.

En la ciutat que va veure néixer Joan Oró, observar les estrelles i els planetes té un especial significat. Això és el que porta anys fent Ramon Drudis, que s'ha dedicat en cos i ànima a explicar-nos l'univers i a contemplar-lo, com ell fa, amb amor, amb rigor i amb una curiositat infinita.

En un país com el nostre i en una terra com la nostra, la gastronomia és patrimoni cultural. El talent i el mestratge als fogons de Josep Maria “Xixo” Castaño ha permès situar Lleida en un dels mapes més prestigiosos que existeixen al món, el dels restaurants de la Guia Michelin. Amb Xixo Castanyo, Lleida té uns restauradors amb “estrella”.

I agraïment profund, també, a Gregori Canales pel seu compromís amb el turisme, amb la gastronomia i amb la formació i el futur dels nostres joves durant més de vint anys al capdavant de l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida.

La riquesa cultural de Lleida es fruit de la suma d'infinitat d'arts i d'inspiracions. Una d'elles és la música i, molt en particular, el garrotin, un so i un ritme propi de Lleida que Carles A. Juste, Lo Beethoven, ha ajudat a mantenir i a valorar. Gràcies per treballar pel nostre garrotin.

Joan Ramon González rep enguany la Medalla al Mèrit Cultural o Artístic per la seva tasca com a president dels Amics de la Seu Vella, treballant també per la Seu Patrimoni Mundial.

Jaume Porta i Casanellas rep la Medalla al Mèrit Artístic i Cultural per tota una vida dedicada a la recerca i a la docència universitària en l'àmbit d'agrònoms, presidint la nostra universitat en un moment fonamental, a l'inici de l'època moderna.

I acabo aquest capítol dedicat a l'Art i la Cultura amb Antoni Rufié, Tonet Rufié, tècnic de Cultura de l'Ajuntament de Lleida que, durant dècades, ha aportat el seu segell personal i professional a les festes de Lleida, en particular, a la nostra Festa Major.

Continuo aquest agraïment amb les persones distingides amb les plaques i les medalles de la Paeria amb els guardons atorgats al mèrit científic i investigador.

Jaume Iglesias, empresari del sector tecnològic d'extens recorregut professional, president de l'Associació d'Empreses de Tecnologia de la Informació (AETI) i persona que ha contribuït al Parc, essent un dels primers o el primer empresari lleidatà que hi va creure.

Una tasca en què també ha estat decisiva la figura de Josep Clotet, el primer gerent d'aquest equipament que pot estar orgullós havent-nos deixat un Parc amb 1.800 treballadors i 127 empreses. Però, sobretot, pot estar orgullós del tarannà i de l'esperit humà amb què l'ha dirigit.

Josep Lluís Vigatà rep la medalla pel la seva trajectòria de 40 anys com a empresari i emprenedor innovador en el món de l'enginyeria.

La vitalitat del món de l'esport en una ciutat és una clara mostra de què aquesta funciona. Lleida és una ciutat rica en aquest sentit, com ho demostren els 50 anys del Club Tennis Urgell, una entitat que, entre moltes altres aportacions, ha contribuït a escriure, de la mà d'Albert Costa, pàgines d'or en la història del nostre esport a Lleida, a Catalunya i a Espanya.

Com també aporta el Club Handbol Lleida Pardinyes, que porta 25 anys fent ciutat a través de l'esport, impulsant l'esport base i accentuant el perfil de Lleida com a capital multiesportiva que ens ha permès ser una de les seus del Mundial d'Handbol Femení el 2021 i seu de la final de la Supercopa Asobal aquest any. Gràcies, també, per ajudar a fer-ho possible.

I des de la mateixa zona, el Club de Petanca La Mitjana és part de la vitalitat associativa de Pardinyes i fa barri i ciutat a través d'un esport que genera un especial caliu humà.

Un dels grans epicentres esportius de Lleida, Pardinyes, també compta amb el Club Kayak Mitjana que suma 25 anys treballant per un piragüisme aventurer, romàntic i que té molt present el llegat dels pioners d'aquest esport a la nostra ciutat en els anys 30 del segle passat.

A Lleida, parlar de piragüisme és parlar de Saül Craviotto, el millor esportista de la història de Lleida, amb un currículum esportiu que impressiona, on sobresurten les quatre medalles olímpiques i els tres campionats del món, i al costat d'aquests èxits també

impressiona la seva humilitat i capacitat d'esforç i superació en tot allò que emprèn.

Antoni Gausí és una altra figura històrica i estimada de l'esport lleidatà. Futbolista del Lleida i del Reial Madrid, entre molts altres equips, així com directiu i president del Lleida en diferents etapes; un gran president i millor persona.

De Ramon Farrús ens queda el seu record personal, inesborrable, i la gratitud infinita per la seva tasca de 30 anys, part d'ells en la presidència, en un club esportiu també històric de Lleida, l'Atlètic Segre.

Juntament amb la Cultura, la Ciència i els Esports, l'Educació, base de tots els anteriors, és un altre dels pilars bàsics de les societats.

L'Institut Ronda de Lleida ha rebut la placa al mèrit educatiu o pedagògic en reconeixement als seus 25 anys d'excel·lència educativa i cívica, formant els nostres joves en la ESO, el Batxillerat i en la Formació Professional.

L'Escola Espiga compleix 50 anys de compromís educatiu amb Lleida. Entre altres personalitats, Jaume Barrull, Jaume Magre i Maria Rúbies van impulsar l'Escola Espiga en la línia de les escoles actives i catalanes del Grup de Coordinació Escola Rosa Sensat, un model que, 50 anys després, continua representant un exemple d'èxit.

Com també ho són les 18 Escoles Bressols Municipals de Lleida, xarxa de la què forma part la Llar d'Infants La Faldeta, enclavada en la falda de la Seu Vella. L'antiga Llar Borràs suma 80 anys de trajectòria al servei

de les famílies de Lleida i de l'educació a la ciutat.

L'Escola Antoni Bergós de Lleida, el ZER l'Horta de Lleida, viu enguany el centenari de l'escola a la Partida de Butsènit, estenent la comunitat educativa de Lleida, també, a la nostra Horta.

L'Escola Joan Maragall encarna un altre model d'èxit educatiu, com a part del projecte Magnet i apostant per l'aprenentatge amb les més noves eines tecnològiques i audiovisuals.

I trenta anys d'història són els que suma l'Escola de Jardineria, adscrita a l'Institut Municipal d'Ocupació, que ens permet oferir a la ciutat educació secundària i formació laboral per a persones amb diferents capacitats intel·lectuals.

El lliurament de les plaques i de les medalles remarca el profund perfil solidari de la ciutat de Lleida que, en bona mesura, s'expressa a través de les seves entitats. Vivim temps de renovada i justificada lluita feminista, que es fa més forta des de l'associacionisme. Gràcies per fer més gran el feminisme i per propiciar punts de trobada cívica centrats en la figura de la dona a l'associació Mujeres en Igualdad i a les vocalies de la dona de Balàfia, de Templers-Escorxador, de Cappont, de la Partida de Montserrat, del Centro Extremeño i de la Casa d'Aragó de Lleida.

L'activitat de Manuel Llaràs al capdavant del Gremi de Forners de Lleida és un altre exemple de la solidaritat que es pot oferir des d'una entitat cívica. Gràcies Manuel pels teus

12 anys de dedicació a Lleida com a president del gremi de Forners.

Solidaritat profunda, també, la que ha generat la feina i el compromís de Conxita Tarruella, amb els seus 25 anys de dedicació als afectats d'esclerosi múltiple i a les seves famílies.

El voluntariat és una de les màximes expressions de solidaritat d'una ciutat. La medalla a Assumpta Costafreda distingeix una labor exemplar com a voluntària i coordinadora a Lleida de la Federació Catalana de Voluntariat Social.

La tasca solidària de Ramon Baró, director de Càritas Diocesana a Lleida, durant 10 anys ha donat suport als col·lectius més febles de la nostra societat i ha mantingut

una col·laboració exemplar amb institucions com la Paeria que, compartim plenament els seus objectius.

I també els compartim amb Arrels-Sant Ignasi, entitat al capdavant de la qual ha estat Natàlia Méndez, al costat del pare Joan Suñol, amb una tasca exemplar i un nivell de col·laboració i compromís igualment excel·lent.

Maria Recasens és un exemple d'energia i compromís per la llengua catalana i va ser pionera en l'ensenyament del català a la nostra ciutat, a més de contribuir a la creació del Grup de Mestres de Lleida.

La trajectòria de Carme Vilana s'ha centrat en el camp del treball social, dedicada i

especialitzada a les dones des d'una vessant feminista i de lluita i defensa dels seus drets.

Solidaritat, també, la que ha mostrat el Centre Ocupacional de la Fundació Sorigué, que compleix 25 anys de feina dedicada i esforçada en pro de les persones amb discapacitats psíquiques.

Així mateix, Salut Mental Ponent s'ha dedicat en cos i ànima durant 25 anys a l'atenció i la cura de persones amb diferents tipus de trastorns mentals.

La lluita per les llibertats, la democràcia, la llengua i la cultura catalanes és un dels màxims signes de solidaritat que pot expressar una persona. Enguany distingim una sèrie de persones que han excel·lit en aquest àmbit: Pere Terrado (capdavanter en l'ensenyament del català i del moviment

veïnal), Pere Culleré (persona de la cultura i membre del Congrés de Cultura Catalana), Antonio Chacón (gran sindicalista), Mercè Ciutat i Anna Ariño, líders del moviment feminista, i en el cas de Mercè Ciutat, també del moviment excursionista.

Gràcies a totes i a tots per la vostra dedicació a la ciutat i, per tant, a la societat lleidatana.

I arriba el moment d'escoltar les paraules del nostre pregoner, un dels grans artistes de les terres de Lleida. Nascut a la Seu d'Urgell, Perico Pastor és un dels autors que més han marcat l'art figuratiu català i ha creat un llenguatge únic i molt personal on juga amb recursos derivats de l'expressionisme, l'informalisme o la il·lustració japonesa.

L'any 75 marxà a Nova York on treballà en publicacions com el New York Times o Vogue entre moltes altres. Perico Pastor ha mostrat el seu art arreu del món: Hong Kong, Miami, Tokyo, Paris i, també, Lleida. La imatge de la nostra ciutat no ha escapat de la seva pinzellada ni de la seva mirada artística, inconfusible, que ha deixat petjada en la Festa Major, fent el cartell de les edicions del 2015 i del 1995.

Perico Pastor és un dels grans orgulls artístics de Lleida. Enguany tenim el plaer d'escoltar les seves paraules en el pregó de la nostra Festa Major.

Perico, tens la paraula.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

Lleida, 6 de maig 2016